

Thúy mỉm cười gật đầu , Trâm nhìn cô liếc mắt một cái rồi đi theo anh ra bãi đỗ xe..

Trâm :

- anh đi cẩn thận.

Anh mở cửa xe rồi quay lại nói với Trâm :

- Trâm này..anh nghĩ em nên chuyển sang nhà bà nội ở sẽ tiện hơn.

Trâm làm bộ đáng thương :

- em về Việt Nam chơi một thời gian chủ yếu muốn gần anh , anh ghét em vậy sao ?

- anh không có ý đó , nhưng em ở đây sẽ khiến em và cô ấy đều không thoải mái.

- em chịu được mà , anh yêu ai cũng được , thích ai cũng được ..em đều chấp nhận chỉ cần anh hạnh phúc là đủ .

Anh nheo mắt :

- em nghĩ vậy thật chứ ?

Trâm mỉm cười :

- thật mà ..thôi đi làm đi kéo muộn .

Anh gật đầu bước vào trong xe ..Trâm đồng đánh đi vào trong nhà ..cô mỉm cười ngồi xuống bàn ăn cùng Thúy..

- món ăn có hợp khẩu vị của em không ?

- Dạ chị..em dễ tính mà , ăn gì chả được .

- ồ thì ra là vậy ..kể cả việc em ăn lại một người đàn ông .

Thúy ngạc nhiên nhìn Trâm..Trâm cười :

- chị nói cho vui thôi ..những món này đều là món ăn chị yêu thích , anh Minh biết chị thích ăn những món gì đều lấy nó làm bữa ăn hằng ngày ... em cố mà ăn nhen.

Thúy mi cụp xuống :

- thì ra là vậy..chị là ??

- chị là bạn anh ấy từ Pháp về..nhưng trước sau thì chị cũng về đây ở hẳn.

Quản gia bê ra một cốc sữa nóng để trước mặt Thúy ..

- cậu chủ có dặn cô ăn xong uống hết một cốc sữa nóng này nha .

Thúy quay sang nhìn Trâm ..Trâm cười :

- chị không thích uống sữa (nói vậy thôi chứ trong lòng đang tức sôi máu)

Sau khi dùng bữa xong , Thúy đi một vòng quanh nhà để ngắm nhìn mọi thứ xung quanh ..nhà đầu mà đẹp vậy trời , nội thất sang trọng , xa hoa lộng lẫy ..có bể bơi , có bãi đậu xe rộng lớn , ở sân sau với đủ các loại mô tô đắt đỏ và quan trọng có một vườn hoa mà cô yêu

thích ...cả đời cô có nằm mơ cũng không thể nghĩ rằng mình sẽ được bước đến một ngôi biệt thự đẹp đến vậy ...cô chợt nhớ ra Vân , vội vàng gọi điện hỏi thăm xem chị ấy thế nào ..

- chị Vân ..
- ừ ..mày ổn chưa ?
- em ổn nhiều rồi , em cảm ơn chị nhiều lắm .

- thế là tốt rồi .
- thế còn chị ?
- tao hả , vẫn thế ..sống là để làm sung sướng những thằng đàn ông ..
- hay là chị từ bỏ nghề được k ?
- mày nghĩ đơn giản thế hả em ? Làm gì có ai chịu bỏ tiền tỷ để mua tao về ..

Thúy run run :

- tiền tỷ.
- phải ..tỷ đấy e ạ ..
- cái giá cắt cổ chị ạ .
- với bọn mình thì là vậy , nhưng với đại gia nó nhằm nhò gì ..quan trọng là mình có đủ quan trọng để người ta bỏ tiền ra không mà thôi .

Tiếng Trâm từ đằng sau ..

- Thuý ..vào đây chị bảo .

Thuý :

- thôi nói sau nhé ..em bận rồi (cô tắt máy)

Trâm :

- lát nữa bố mẹ anh Minh sẽ đến lên phiên em vắng mặt chút được không ?

Cô quản gia nghe thấy vậy bèn lên tiếng :

- cô Thuý đang không được khỏe .

Trâm :

- cháu nghĩ một lát sẽ không sao mà .

Thuý :

- dạ vâng..không sao đâu cô..cháu cũng muốn đi dạo cho thoải mái đầu óc..
- cậu chủ biết sẽ trách mắng đấy ạ.

Trâm :

- cháu không nói , cô không nói , Thuý không nói thì sao anh ấy biết được ..

Quay sang liếc Thuý:

- Phải không em..

Thúy gật đầu..

- cháu đi trước nhé cô .

Cô quản gia :

- để tôi bảo tài xế trở cô đi .

Trâm :

- đi bộ cho khỏe người.

Thúy vừa rời đi đến cổng , một chiếc ô tô sang trọng màu đen tiến vào , bà Lan quay lại liếc nhìn Thúy ..ông Đức :

- bà nhìn gì vậy ?

- à không..em mới cố lên cử động chút thôi..

Trâm thấy bố Minh , cô niềm nở ra đón..

- cháu chào bác ạ ..bác tới chơi..

- cháu ở đây với thằng Minh sao ?

Trâm gật đầu..

Ông Đức :

- tốt rồi..

Bà Lan cười mỉa mai :

- chưa hẳn đã vậy..

Ông Đức :

- tôi vào nhà có việc , bà đứng đây nói chuyện với con bé nhá.

- em đi cùng mình..

- thôi..thằng Minh nó biết sẽ không vui.

Trâm cười đều ..

Bà Lan :

- Trâm này , dạo gần đây bác thấy cháu hình như mất ngủ để suy nghĩ vấn đề gì đó thì phải..

- cảm ơn bác đã quan tâm , cháu vẫn ổn.

- ổn thật không ?

- ổn hơn bác bây giờ..

Bà nhếch môi lên cười , ánh mắt nhìn về Trâm.

- ồ nhưng bố thằng Minh lại chỉ có mình ta cháu ạ..

- ý bác là gì ?

- theo tin đồn , thằng Minh nó k chọn cháu .

- vậy thì sao chứ ? Có quan trọng gì đâu...cuộc chơi chưa kết thúc mà.

- cháu không ghen ?

- phụ nữ hiện đại không phải cứ ghen là được..

Bà Lan cười :

- xem ra ta đánh giá hơi thấp về cháu..nhưng cô gái ấy thật sự rất xinh , xinh hơn cả chị em

cháu (bà nhìn Trâm rồi đi ra xe)

Trâm đứng đằng sau tức giận nghiêng răng ..pp

Tại tập đoàn ..

Anh đang ngồi giải quyết một đồng giấy tờ ..thỉnh thoảng thoáng qua lại nhớ đến dáng vẻ e thẹn , đôi má đỏ hồng của Thúy , nó khiến anh bật cười...

Thư ký :

- việc anh giao tôi đã điều tra xong rồi ạ.

- nói...

- những người gây ra sự việc tối hôm đó với cô Thúy là phó tổng giám đốc công ty Thái Sơn và những người bạn thân của anh ta...

Anh lạnh lùng nhìn tập hồ sơ trên tay..

- để cho chúng nó nếm trải dần dần..mưa dầm thấm lâu..

Thư ký cúi đầu..

- vậy là sẽ xử chậm..

Anh gật đầu..

- khu resort bên Pháp thế nào?

- đang đi vào hoàn thiện.

- làm thế nào thì làm ,tôi muốn nó xong trước mùa thu.

- mà chủ tịch này , 15 ngày nữa anh có hợp đồng với tổng giám đốc Petter bên Pháp ..lần này anh có ý định đi hay là phó giám đốc đi thay.

Mình nhớ đến Thúy , hình như cô ấy chưa được đi nước ngoài , đây cũng là dịp tốt để cô ấy trải nghiệm bản thân ..anh gật đầu :

- tôi đi ..

- vậy để tôi sắp xếp lịch cho anh .

- ừ ..mà nghe nói ông petter bị tai biến thì phải .

- dạ .. ông ấy phải ngồi xe lăn ..khổ thân già rồi nhưng không con cái cháu chất gì .

Anh nhếch môi cười :

- con ..phải rồi ..anh cũng đang cần một đứa trẻ gọi mình bằng bố ..

Thư ký :

- nếu không còn gì dặn dò tôi xin phép chủ tịch đi làm nốt công việc .

Anh gật đầu .. anh gọi cho Nam (nhà thiết kế nổi tiếng của thế giới , chuyên chịu trách nhiệm thiết kế đồ bộ cho anh)

- dạo này cửa hàng anh có mẫu nào mới Lạ không ?

- chủ tịch .. đồ của anh dĩ nhiên tôi luôn đặt hàng đầu ..

- k phải của tôi ..

Nam ôm miệng :

- vậy của lão phu nhân ..

- cũng không phải ..

- trời ơi ..thế là của ai ?
- một cô gái cao m62, nặng khoảng 55kg , da trắng , dáng cao , 3 vòng cũng khá chuẩn .. tôi nói vậy là anh phải tự hiểu ..

Nam gật đầu một lúc :

- vừa hay tôi mới ra mắt sản phẩm mới , anh chiều nay có thể đưa cô ấy đến thử .
- ok ..đẹp Sẽ có thưởng .
- Dạ ..chủ tịch ..

Nam tắt máy trong sự ngỡ ngàng, theo anh được biết chủ tịch Thiên Minh đã lâu rồi không có hứng thú với phụ nữ , anh là người nặng tình với Thu, theo như cách anh miêu tả chắc hẳn cô gái này là người không tầm thường chút nào , thật đáng để anh háo hức... nhìn ra ngoài bầu trời , những cơn mưa bắt đầu kéo tới , anh lắc đầu “ bảo sao đang nắng lại mưa “

Qua khung cửa kính , anh bắt gặp một cô gái mặc váy ren trắng , mái tóc xoăn nhẹ đang Lê bước trên vỉa hè , ngoài đường đang hối hả chạy mưa , ấy thế mà cô gái nhỏ kia vẫn ung dung đến Lạ thường , anh nheo mắt nhìn xa xăm , tự dưng trong đầu anh lại có ý nghĩ cô gái kia rất giống cô gái chủ tịch miêu tả ..bằng giác quan nhạy bén của bản thân kết hợp cái tính tò mò anh đã gọi cô lại..

-này cô gì ơi..

Thuý quay sang :

- anh gọi tôi à..

Nam gật đầu :

- ừ ..
- tôi với anh có quen nhau sao ?
- ah không ..chỉ là tôi thấy trời đang chuẩn bị mưa to , cô xem kia , cơn đen xì thế kia mà cô vẫn ung dung lang thang được.

Cô mỉm cười :

- ừ ..anh không nói chắc tôi cũng chả để ý nốt .
- nếu cô không phiền có thể vào trong này uống trà , tiện thể giúp tôi một việc nhỏ được không .

Cô gật đầu đồng ý ...dù sao cô cũng không biết đi đâu..

- cửa hàng của anh đẹp thật ấy .
- cũng bình thường thôi ..

Nhân viên đi ra ..

- trà của xếp và chị đây ạ ..

Cô :

- cảm ơn chị ..

Nam :

- chắc cô nghĩ tôi buồn cười lắm nhỉ , tự nhiên đi lo chuyện thiên hạ .

Thuý cười :

- tôi thấy chính xác hơn là anh rất tốt bụng.
- duyên thôi ..bình thường tôi không rảnh vậy đâu .

Thuý ngược nhìn cửa hàng một vòng , một bên dành cho nam , một bên dành cho nữ ..những bộ đồ nơi đây đều có giá trên trời ..cô mỉm cười nhìn chiếc đầm đỏ ở đối diện , bộ đồ là sự kết hợp hoàn hảo của sắc hồng , cô là người yêu thích hoa hồng nên nhìn thoáng qua nó cô cứ ngỡ nếu có dịp mặc nó cô Sẽ như một nữ hoàng trong rừng hoa .. thật đẹp và quyến rũ ..ánh mắt thể hiện rõ sự yêu thích..

Nam nheo mắt nhìn cô hướng về chiếc đầm.

- cô thích cái đầm đó .

Cô gật đầu ..

Nam :

- tiếc thật .. cái đầm đó tôi thiết kế nhưng đã có chủ rồi .
- vâng ..kể cả chưa có thì tôi cũng làm sao đủ tiền chi trả cho chiếc đầm. Số tôi chỉ có Phước găm nó thôi .
- cô muốn thử không ?

Cô lắc đầu :

- thôi .. tôi không thích động vào đồ của người khác , cảm thấy nó vô duyên lắm .
- nhưng thực sự tôi cảm giác nó sinh ra để thuộc về cô á ..hôm nay tôi sẽ phá lệ một lần .

Thuý lắc đầu , xua tay :

- không được đâu .

Nói rồi anh gọi nhân viên ..

- em đưa chị ấy làm mẫu ảnh cái đầm này .

Nhân viên :

- mời chị theo em ..

Vào phòng thay đồ..

Nhân viên :

- chị may mắn lắm đó , chiếc đầm này trong bộ sưu tập tâm huyết của anh Nam ..mới ra mắt hôm qua.

Cô cười ..

- nó thật đẹp ..

Nhân viên :

- tất nhiên ..sản phẩm nào của anh ấy đều đẹp hết , anh ấy là nhà thiết kế đồ bộ riêng cho chủ tịch Thiên Minh đó ạ.

- chủ tịch Thiên Minh ?

- phải ...cả đất nước này ai mà chả biết đến chủ tịch Minh ..đừng nói với em là chị không biết nhé..

- ah không ..nghe nhiều rồi ạ (cười gượng)

Cô bước ra trước ánh mắt ngưỡng mộ của nhân viên trong quán , Nam phải mất vài giây mới

định hình lại được ..một bông hoa hồng đỏ rực nhất trong rừng hoa ..

Thúy mặt đỏ đứng trước gương

- đúng là người đẹp vì lụa..

Nam :

- cô cao mét bao nhiêu ?

- mét 62

- nặng bao nhiêu kg :

- gần 55kg .

- chả lẽ trên đời có sự trùng hợp vậy sao ?

- anh nói gì cơ .

- à không .. cô đẹp lắm .

- cảm ơn anh đã cho tôi một trải nghiệm thú vị .

Nam trêu :

- có cần tôi trả công cho người mẫu không ?

- anh cho tôi thử mơ ước của mình là tôi sương quá rồi ..

- cô là cô gái tôi cảm thấy rất có duyên .

Thúy :

- thôi tôi vào thay đồ trả lại chủ nhân của nó , mặc lâu tôi sợ mình không lỡ rời xa .

Nam gật đầu vui vẻ ..

5p sau ..

-thời tiết có vẻ ủng hộ tôi về nhà rồi .. chào anh nhé .

Nam :

- hi vọng sẽ được gặp lại cô .

Thúy gật đầu rồi bước đi , ánh mắt Nam cứ thế dõi theo cô gái nhỏ đến khi cô ấy khuất xa khỏi tầm nhìn ..

Trở về nhà , Thúy gặp Trâm ở cửa , hình như cô đang chuẩn bị đi đâu đó ..Thúy e dè cúi đầu

...

Trâm :

- Thúy này..em lên phòng anh Minh , mở ngăn kéo anh ra tìm giúp chị món đồ được không ?

Nó là cái cặp tóc đính đá (định mệnh lại là cặp tóc)

- sao chị không tự lên ạ ..

- chị đang vội với lại em ở trong phòng anh ấy quen hơn .

Nhìn ánh mặt cầu khẩn của Trâm , Thúy đành đồng ý ..

Cô quản gia:

-cô về rồi ..vừa có bác sỹ tới tìm ..cậu Minh có gọi điện về hỏi cô có nhà không đấy .

Thúy hốt hoảng mở điện thoại trong túi ra

- cha mẹ ơi , chế độ im lặng ..16 cuộc gọi nhỡ .

Trâm gọi lớn :

- tìm đồ giúp chị đã .

Thúy vội vàng bước lên phòng ..cô có chút e dè khi tự ý lục đồ của người khác ...mở ngăn kéo ra , một chiếc cặp tóc kèm theo một tập ảnh và những lá thư ngay ngắn để gọn dưới ngăn bàn..

Ngày 15 tháng 9 năm 2013

Gửi thiên thần của anh ... anh đã từng tưởng tượng ra ngôi nhà hạnh phúc của chúng ta , có em có anh và những đứa trẻ ...ngày hôm nay , khi em rời xa anh cũng là ngày anh nhận ra [hết không đáng sợ , đáng sợ nhất là chứng kiến người mình thương yêu nhất [hết đi ... ở nơi đó em có lạnh không , có nhớ về anh không ..anh còn chẳng thể nào can đảm để sang gặp em lần cuối , anh sợ lắm , sợ cái cảm giác em lặng yên trước mặt anh , sợ đôi bàn tay anh nắm mà em lại buông ..

Ngày 15 tháng 9 năm 2014

Gửi thiên thần của anh ... khoảnh khắc anh nhận được thông báo về sự ra đi của em cũng là lúc tim anh đã [hết ...tất cả niềm vui , nỗi buồn chỉ còn lại là quá khứ , là hoài niệm , hóa thành tro tàn ...vẫn câu nói ấy , em đừng giận anh khi anh không đến gặp em , ngày nào anh chưa thể mở lòng được thì ngày đó anh còn trốn tránh..anh xin hứa nếu một ngày nào đó có một người con gái thay thế được em trong trái tim anh , nhất định anh sẽ nắm tay cô gái ấy đến trước mặt em..nhưng anh tin ngày đó còn xa ...

.....

.....

.....

Cô lặng lẽ vô tình đọc được từng lá thư , xem được những bức ảnh của hai người .Tình yêu của họ thật đẹp , cô ngưỡng mộ người con gái ấy , ôm trọn anh như ôm trọn cả thế giới vào lòng ..

Trâm đứng ngoài cửa nhếch môi nhìn vào..

- sao lâu vậy em..

Cô dơ chiếc cặp tóc lên :

- đồ của chị đây phải không..

Trâm cầm chiếc cặp tóc rồi thả xuống đất ..

- ầy..chị vô ý quá , làm rớt nó rồi...

Thúy cúi xuống nhặt đưa lại cho Trâm..Trâm cười :

- hạnh phúc của em cũng như chiếc cặp tóc này , tưởng chừng nắm chặt mà lại sớm rớt ra khỏi tầm tay ..

- ý chị là gì ?

Trâm nhếch môi :

- tao muốn nói thẳng cho mày biết rằng hạnh phúc của tao , thách con nào dám cướp[. .

- tôi không hề cướp[hạnh phúc của chị.

Trâm chỉ tay vào tập ảnh..

- mà nhìn thấy rồi đúng không ? Mà nhìn thấy cô gái trong ảnh rồi đúng không.. đó là chị tao..

- vậy thì liên quan gì tới tôi.

- mà có nghe câu chị ngã em nâng..bây giờ chị tao mất rồi thì tao sẽ thay chị ấy chăm sóc anh Minh..chứ không phải cái con làm gái rẻ tiền như mày..

Thúy tức giận :

- chị đừng quá đáng..chị tưởng chị muốn nói gì thì nói, xúc phạm gì cũng được à..chị nhìn lại bản thân chị đi , chị có ngon thì đã không để anh Minh quan tâm tới tôi..

- mày ?? Mày chỉ là con thay thế , vì nhìn mày có nét giống chị tao..

- chị buồn cười , chị thử soi gương xem mặt chị với mặt tôi ..ai giống chị ấy hơn..chị là em gái ruột lại đi so sánh với người dung..hài vãi..

Trâm trợn mắt..

- xem ra tao hơi coi thường mày ..mày cứ chờ đấy..

Nói rồi Trâm tức giận đỏ mặt bước đi..cô gọi cho Tuấn :

- đến quán cafe gặp tôi.

Thúy ở trong phòng ngồi phệt xuống đất , cô giúp việc chạy lên :

- cô không sao chứ ?.

- cháu hơi chóng mặt chút thôi.

- đấy mà , tại cô đi ra ngoài gió máy chứ sao.

- cháu nghỉ ngơi sẽ ổn mà.

- cô đừng xem thường cô Trâm..cô ấy không đơn giản đâu..hôm trước tôi vô tình nghe được cô ấy cho người điều tra thân thế của cô..

Thúy ngạc nhiên :

- cô ta làm vậy được gì nhỉ..

- đằng sau cậu Minh còn có bà nội..tôi nghĩ..

- cháu hiểu rồi..cháu cảm ơn cô.

- ừ..cô thấy mày hiền lành giống con gái cô vậy.

Điện thoại thúy reo lên (là Minh)

- em nghe..

Tiếng đầu dây bên kia quát lớn :

- không dùng điện thoại nữa thì vất mẹ luôn đi..

- em xin lỗi..

- em làm gì tôi gọi từ sáng giờ không nghe..

- em bận..

- bận gì..

- việc riêng mà..

- thế ăn cháo , uống sữa , uống thuốc như lời tôi dặn chưa ?

- em uống đủ rồi..

- thế đã thấy ổn chưa ?
- ổn rồi..
- vậy chuẩn bị đi ..chiều tôi về đón, tôi sẽ cho em đi dự tiệc..